

16.03.2022

4361

- Декану и председавајућем Изборног већа, проф. др Данијелу Синанију;
- Члановима Изборног већа Филозофског факултета.

На основу чл. 141, ст. 1 Статута Филозофског факултета изјављујем

ЖАЛБУ

на Одлуку Изборног већа Филозофског факултета ВЛК 05/4-02 бр. 319/I-IV/2 од 25.02.2022.

Изборно веће Филозофског факултета (надаље: ФФ) је на III редовној седници одржаној 24-25.02.2022. великом већином гласова одбило предлог конкурсне комисије да се Петар Нуркић изабере у звање асистента (предлог није подржало 127 чланова Изборног већа). Самим тим се може сматрати да је Веће донело одлуку ВЛК 05/4-02 бр. 319/I-IV/2 усвајањем захтева из мог Приговора на реферат комисије (бр. 266/1 од 17.02.2022.).¹ Међутим, према чл. 139, ст. 3 Статута ФФ поступак по овом конкурс у се обуставља. Будући да није јасно шта проистиче из обуставе конкурса, сматрам неопходним да председавајућег и чланове Изборног већа ФФ подсетим на читав ток поступка избора у звање асистента на Одељењу за филозофију који је инициран још крајем 2020. године *поводом мог реизбора* у асистентско звање.

(1.) Први конкурс расписан је 25.11.2020. и не само што није окончан у законском року од девет месеци који је предвиђен Законом о високом образовању (чл. 75, ст. 12 ЗВО), већ заправо никада и није окончан утолико што надлежни факултетски органи нису донели одлуке о мојој Жалби на правну регуларност конкурса бр. 91/1 од 26.01.2021. и Жалби на Одлуку Изборног већа бр. 875/1 од 09.07.2021. Процедурални и материјално-правни проблеми у вези са мојим реизбором у асистентско звање отпочели су противзаконитим поступањем првобитне конкурсне комисије у саставу проф. др Драго Ђурић, проф. др Ненад Цекић и др Владимир Милисављевић (који се убрзо повукао из комисије). Наиме, комисија је у Извештају од 14.01.2021. прекршила одредбе из чл. 84, ст. 1 ЗВО предлажући за избор у асистентско звање кандидаткињу која није испуњавала услове конкурса и која самим тим није смела да буде разматрана а камоли тек предложена за избор. Ово је потврдила не само правна служба ФФ већ и Просветна инспекција МПНТР приликом спровођења ванредног инспекцијског надзора над радом Филозофског факултета 09.11.2021. У Записнику Просветне инспекције бр. 07-00-01153/2021-12 је констатовано да је комисија којом је председавао проф. Драго Ђурић прекршила ЗВО, те да је комисија морала да одбаци пријаву предложене кандидаткиње и да исту није смела ни да разматра (стр. 4/9 Записника). Самим тим, **Просветна инспекција је закључила да првобитни поступак за избор асистента није вођен у складу са Законом и актима Факултета** (стр. 7/9 Записника). Све ово је потврдио и Савет Факултета на XIV редовној седници.

(2.) По налогу Просветне инспекције, декан је иницирао понављање конкурса за избор у звање асистента и именовање нове комисије од стране Одељења за филозофију. Нови конкурс је расписан 05.01.2022. У Извештају од 03.02.2022. комисија у саставу проф. др Живан Лазовић, проф. др Драго Ђурић и проф. др Владимир Н. Цветковић је констатовала да сва четири пријављена кандидата испуњавају формалне услове за избор у асистентско звање као и да су сви пријављени кандидати одлични, предлажући притом Петра Нуркића за избор у асистентско звање због његових „научних резултата“. У Приговору на Извештај комисије бр. 266/1 од 17.02.2022. истакао сам да је комисија приликом израде реферата поступала тенденциозно, несавесно и немарно, релативизујући значај прописаних изборних критеријума и занемарујући (свесно или несвесно) чињенице које озбиљно доводе у питање утемељеност и оправданост предлога да се П. Нуркић изабере у асистентско звање,

¹ С обзиром на то да се слажем са нареченом Одлуком Изборног већа, текст у наставку би требало схватити као молбу или захтев члановима Већа у вези са том Одлуком.

при чему се превасходно истиче чињеница да се против П. Нуркића воде чак два поступка пред Етичком комисијом ФФ због оптужби за плагирање. Када је реч о првој пријави против П. Нуркића (бр. 45/1 од 14.01.2022.), Етичка комисија је у међувремену (на седници одржаној 03.03.2022.) утврдила да *постоји основана сумња да је реч о плагијату* и донела је одлуку о формирању стручне комисије која ће даље вршити процену оригиналности спорног рада. Тиме је директно оповргнут став комисије да су оптужбе против П. Нуркића „већ на први поглед неосноване“.

(3.) Као што сам већ напоменуо, према чл. 139, ст. 3 Статута ФФ, доношењем одлуке Већа којом се не усваја предлог комисије, конкурс се обуставља. Међутим, **није јасно шта из обуставе проистиче када је у питању не само мој статус као једног од кандидата пријављених на конкурс (који се сада обуставља), већ и када је у питању мој радни статус на Филозофском факултету.** Наиме, из разлога наведених под тачком (1.) горе и упркос чињеници да све време испуњавам све Законом и Статутом прописане услове за реизбор у асистентско звање, истеком изборног периода и Уговора о раду 01.03.2021. остао сам без звања и одстрањен сам из наставе и са Одељења за филозофију. Губитак звања резултирао је пуким протоком времена и услед противзаконитог поступања комисије Ђурић-Цекић на првом конкурс, а даље кршење мојих права настављено је и на поновљеном конкурс који је, иронично, расписан управо како би се спречиле даље злоупотребе, незаконитости и кршење мог Законом и Статутом загарантованог права на регуларан реизбор. Све то би као даљу последицу могло да има и *кршење мог права на рад*, истеком Анекса Уговора о раду 31.03.2022.

Дакле, ја дуже од годину дана трпим штетне последице (намерних) правно-процедуралних пропуста, грешака и опструкција. Стиче се утисак да је једини циљ комисија на оба конкурса био да се пре свега онемогући мој реизбор како бих био одстрањен са Факултета, а не да се запосли неки асистент на Одељењу за филозофију. Први пут је предложена кандидаткиња која из формалних разлога *није смела* ни да буде предложена а камоли тек изабрана, а други пут је предложен кандидат који не само из стручних већ и из супстантивних разлога *није требало* да буде изабран (подсетио бих чланове Већа да П. Нуркић није бољи од мене *ни по једном* од критеријума из чл. 121, ст. 5 Статута који се узимају у обзир при избору узвање асистента). Чланови комисија су кршили не само одредбе релевантних нормативних аката већ и Кодекс професионалне етике који свим члановима универзитетске заједнице јемчи једнаке услове за напредовање и право на несметан академски и професионални развој и усавршавање, а забрањује сваки облик дискриминације у поступку вредновања услова професионалног напредовања, као и у самом поступку напредовања. Другим речима, поступање *in favorem* наставника и сарадника представља захтев професионалне етике на Универзитету у Београду, те самим тим и на Филозофском факултету. Сматрам да се тај захтев систематски занемарује у случају мог реизбора, те да да ми је из тог и из других претходно наведених разлога и на првом и на другом конкурс ускраћено право да будем *незлонамерно, непристрасно* и *објективно* разматран као један од *равноправних* кандидата и, у зависности од одлуке Већа, *благовремено* реизабран или не-изабран у асистентско звање.

Најосновнији правни принцип каже да из неправда не може настати право, као и да неправда не може да суспендује нечије право. Међутим, у случају мог реизбора на оба конкурса догодило се управо то. Први пут је противправно фаворизована и предложена кандидаткиња која није испуњавала формалне услове конкурса, а уколико се правноснажно утврди да је П. Нуркић плагијатор, испоставиће се да је комисија не само супротно Кодексу професионалне етике већ и експлицитној забрани коју предвиђа Статут Универзитета у Београду (чл. 133, ст. 4) фаворизовала и предложила кандидата који формално-правно заправо није смео да буде предложен.² То би последично значило да су преостали кандидати пријављени на конкурс код којих није постојала никаква препрека те врсте да буду предложени тј. бирани несумњиво били оштећени. Поврх тога, **чак ни Нуркићева пријава**

² Уколико се у будућности правоснажно утврди да је П. Нуркић плагијатор, то ће значити да је он био плагијатор и у тренутку када се пријавио на конкурс као и у тренутку када је предложен за избор у звање.

на конкурс (бр. 59/1 од 17.01.2022.) *није била формално-правно валидна*. Наиме, у тексту конкурса из „Послова“ бр. 967-968 од 05.01.2022. експлицитно стоји:

„Пријава на конкурс обавезно садржи податке о радном месту на које кандидат конкурише, датум објаве конкурса и податке о кандидату (име и презиме, адреса пребивалишта односно боравишта – уколико се адреса разликује од оне из личне карте навести адресу на којој кандидат физички живи, контакт телефон, адреса електронске поште), као и листу прилога који се уз пријаву достављају. Прилози који се достављају уз пријаву на конкурс: биографија са неопходним подацима за писање извештаја, списак објављених радова (библиографија), примерак објављених радова (научних монографија, зборника радова, уџбеника итд.), оверене копије диплома или уверења (уколико диплома још није издата), прочитана лична карта.“

Међутим, у Нуркићевој пријави нису наведени ни датум објаве конкурса, нити иједан од података о кандидату. Поред тога, П. Нуркић у прилогу пријаве није доставио оверене копије диплома нити уверење којим се доказује да је студент ДАС филозофије, као ни извод из казнене евиденције тј. потврду МУП-а о неосуђиваности³. Строго формално-правно гледано, то значи да је Нуркићева пријава на конкурс била *неуредна* а свака пријава која садржи такав степен недостатака није смела да буде процесорирана већ је морала да буде *одбачена као непотпуна*. То потврђује и одредба из чл. 132, ст. 2 Статута ФФ: „**неуредне и непотпуне пријаве неће се разматрати**“. Упркос томе, комисија којом је председавао проф. Лазовић не само што је разматрала Нуркићеву пријаву већ је П. Нуркића предложила и за избор у звање. То представља још један доказ пристрасности и тога да не важе исти услови и правила за све кандидате.

Дакле, испоставља се да је у оба случаја *неправо* тј. некакво незаконито и несавесно поступање суспендовало моје Законом, Статутом и Кодексом загарантовано право на регуларан и правичан реизбор упркос чињеници да све време испуњавам све Законом и Статутом предвиђене услове.

На основу свега наведеног бих замолио председавајућег и чланове Изборног већа Филозофског факултета да не преиначујући првобитну Одлуку Изборног већа ВЛК 05/4-02 бр. 319/I–IV/2 од 25.02.2022, а у складу са чл. 128, ст. 1 и ст. 2 Статута ФФ и имајући у виду одредбе чл. 34 Кодекса професионалне етике донесу **нову одлуку о именовању нове комисије и расписивању новог конкурса**. Тиме би ми био омогућен *регуларан и правичан конкурс са непристрасном и објективном комисијом*.

У Београду, 16.03.2022.

Саша Поповић, некадашњи асистент и студент
генерације Одељења за филозофију

³ Која је неопходна као доказ да кандидат на конкурс испуњава општи предуслов у погледу неосуђиваности за инфамна кривична дела (видети чл. 133, ст. 1 Статута УБ). У електронској поруци од 10.01.2022. стручна сарадница за кадровске послове из Одсека за правне, кадровске и административне послове ФФ ми је и сама експлицитно потврдила да „извод из казнене евиденције јесте потребан“ приликом пријављивања на конкурс.